

Šumava, červenec 2011.

V roce 1991 byl usnesením vlády České republiky č. 163 vyhlášen na Šumavě národní park. Byl vyhlášen na území, které v minulosti prodělalo jeden z nejtragičtějších lidských exodů v novodobé historii, aby v jiné formě negativního dopadu na život šumavského člověka pokračoval dále. Vysídlení českého obyvatelstva v roce 1938, vyhlášení Sudet, poválečný odsun německého obyvatelstva, likvidace a vymazání z mapy Šumavy desítek vesnic, likvidace škol, kostelů, hřbitovů, likvidace kultury – dílo člověka, které bylo dovršeno nejhrůznější stavbou - železnou oponou. Šumava se tak stala, díky elektrickému plotu z ostnatých drátů, symbolem realizace znalostí získaných ve fašistických koncentračních táborech a sovětských gulazích. Na těchto základech vznikl nejhrůznější šumavský paradox současnosti, kdy jsou dopady železné opony některými odbornými, politickými a fundamentalistickými ekologickými strukturami oslavovány jako pozitivní vliv, kterým došlo k vylidnění Šumavy, likvidaci kulturních hodnot a údajnému snížení péče o lesní ekosystémy. To vše je těmito skupinami prezentováno jako dobrý základ pro vyhlášení šumavského národního parku. V současnosti prodělává Šumava a její obyvatelstvo úmyslnou kůrovcovou kalamitu tisíciletí, jejímž výsledkem jsou významné negativní změny přírodního prostředí s přímým negativním dopadem na změnu kulturní krajiny, což má ve svém důsledku řadu negativních dopadů na socioekonomické prostředí nejen uvnitř hranic Národního parku Šumava, ale i na jeho široké okolí.

Národní park Šumava měl být ukázkovým systémem moderní péče a ochrany více jak 69.000 hektarů České republiky. Měl být nadějí pro území, ve kterém byly historicky zlikvidovány sociální, kulturní, politické, majetkové i demokratické principy. Měl být novou identitou místního obyvatelstva v území, které bylo prezentováno jedním z nejhorších totalitních zařízení - železnou oponou. Namísto toho ani po dvaceti letech existence národního parku na Šumavě nedospěly dotčené orgány státní moci k žádné základní územní strategii, podle které by se mělo o území národního parku pečovat. Události posledních dní a týdnů jsou ukázkou toho, že tento stav neschopnosti bude pokračovat dále.

Dle kategorizace IUCN je národní park chráněným územím, které je **udržováno** především pro ochranu ekosystémů a pro rekreaci. Rekreace v oblastech národních parků by měla být založena v prvé řadě a především na prožívání setkání s nedotčenou přírodou. Environmentální a přírodní vzdělávání a výchova by měly být součástí návštěvnického managementu a primárním úkolem tohoto managementu by měly být rekreační programy. V takovém území má být brán trvalý ohled na ekologické, geomorfologické, duchovní nebo estetické atributy, které vedly k vyhlášení národního parku a měly by být brány v úvahu potřeby domorodých obyvatel včetně využívání zdrojů jejich živobytí do té míry, pokud nepůsobí škodlivě na cíle managementu.

Národní park Šumava je z 80% rozlohy tvořen lesními ekosystémy, ve kterých by měl probíhat na stanovené ploše přirozený vývoj. Sofistikovaný výzkum prokázal, že většina šumavského lesa není tvořena přirozenými lesními ekosystémy a dochovaná skladba lesa je druhově nevhodná a oslabena biotickými a abiotickými činiteli. Odbornou analýzou bylo definováno, že základní hrozbou takového lesa bude prudký rozpad stromového patra v bezzásahových územích a masivní nárůst holosečí v navazujících zásahových lesích se všemi negativními dopady na biotop lesa, funkce lesa a celkový lesní genofond. Výsledkem této vědecké analýzy byl návrh, aby přirozené procesy probíhaly na plochách, které budou vymezeny na základě odborné metodiky a schváleny na základě společenského konsensu. K takovému konsensu by měl sloužit proces projednávání zónace. Na Šumavě byl ale

uplatněn jiný fundamentalistický systém. Systém, ve kterém bylo některými odbornými, politickými a ekofundamentalistickými strukturami vytvořeno prostředí jednostranného výkladu způsobu ochrany přírody a občanská společnost byla ponížena pouze na vymáhání názorů ekofundamentalistických skupin. Národní park Šumava se tak stal oblastí, ve které je účelově vymáhána jednostranná ochrana jednotlivých rostlinných a živočišných druhů namísto celkové ekosystémové ochrany. Ve jménu takové ochrany přírodního prostředí je pak záměrně opomíjena a nerespektována ochrana životního prostředí jako celku. Když šumavské obce na takovou praxi státní moci upozornily žalobou prostřednictvím nezávislé soudní moci, tak nebylo u takto podané žaloby ani za čtyři roky zahájeno její projednávání. Žaloba byla podána Městskému soudu v Praze, pracoviště Hyberská, pod č.j. 6Ca 213/2008-133. Ochrana šumavské přírody se tak stala pouhou kamufláží skrytých hmotných, finančních, anebo jiných sobeckých zájmů jednotlivců či skupin, na úkor životní úrovně šumavských občanů a jejich lidské důstojnosti. Ve své podstatě je uplatňovaný režim ochrany v šumavských lesích i na úkor skutečné ochrany přírody, jelikož ochrana jednoho živočišného druhu (kůrovců) je povyšována nad ochranu celku a nad všechny funkce lesa.

Žádáme tímto všechny oslovené osobnosti politického života, aby se se svojí státní a politickou vahou zasadili o ukončení nebezpečného polovědeckého experimentu, kterým je ničena a devastována přírodní a kulturní šumavská krajina, její funkce a hodnoty. Hodnoty, pro které byla Šumava nazývána Zelenou střechou Evropy. Umělá gradace kůrovců, namnožených v nesmyslně vymezených bezzásahových zónách, účelové obstrukce ve správních řízeních ze strany některých odborných, politických a fundamentalistických ekologických struktur a účelové polopravdy a lži ze strany těchto struktur, jsou příčinou vzniku tisíců hektarů holosečí v tzv. zásahových lesích centrální Šumavy. Výsledkem jsou rozsáhlé škody nejen na lesním biotopu a na lesním genofondu vysokohorského lesa, ale také na šumavské přírodě a krajině, která tak dávno nesplňuje cíl národního parku, kterým je setkávání člověka s nedotčenou přírodou. Žádáme Vás, abyste se v rámci své politické kompetence účinně zasadili na Šumavě o odborný, demokratický a nefundamentalistický dialog k problematice Národního parku Šumava. Žádáme Vás, abyste se v rámci své státní a politické kompetence zasadili o ukončení účelově lživé, podvodné a hysterické šumavské kampaně. Žádáme ministra životního prostředí České republiky, aby urychleně rozhodl o strategii Správy Národního parku Šumava a s touto strategií seznámil obyvatele Šumavy. Žádáme vás, aby byla na Šumavě respektována práva místních obyvatel. Šumavský lid nemůže roztáhnout křídla a poodletět do jiné lokality. Šumavský lid se důrazně ohrazuje i proti politickým návrhům, aby se ze Šumavy vysídlil.

Ve dvacetileté historii navštívilo Národní park Šumava bezpočet zástupců vrcholné politické reprezentace České republiky, aby se seznámili s jeho problémy a případně navrhli jejich řešení. Národní park Šumava byl v roce 1991 vyhlášen politickým rozhodnutím na základě souhlasu místního obyvatelstva Šumavy. V demokratické společnosti by si nemělo domorodé obyvatelstvo vybojovávat respektování svého názoru v problematice, týkající se jejich života, domova, práce a ochrany vlastnictví. Na Šumavě jsou tato demokratická práva plánovitě a pravidelně nerespektována a pošlapávána.

Pokud má být v území Národního parku Šumava nadále postupováno stejným způsobem, pak vás žádáme, abyste se účinně zasadili o zrušení usnesení Vlády České republiky č. 163/1991 a o změnu zákona 114/1992Sb., o ochraně přírody a krajiny, které povedou ke zrušení Národního parku Šumava.

Prezident České republiky, Kancelář prezidenta republiky, Pražský hrad, 119 08 Praha 1

Předseda vlády České republiky, Úřad vlády České republiky, Předseda vlády ČR Petr Nečas, nábřeží Edvarda Beneše 4, 118 01 Praha 1 - Malá Strana,

Senát Parlamentu České republiky, Předseda Senátu Parlamentu ČR Milan Štěch, Valdštejnské náměstí 17/4, 118 01 Praha 1

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR, Předsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Miroslava Němcová, Sněmovní 4, 118 26 Praha 1

Ministr životního prostředí České republiky, Ministr ŽP ČR Tomáš Chalupa, Vršovická 1442/65, 100 10, Praha 10,

Ministr spravedlnosti České republiky, Ministr spravedlnosti ČR Jiří Pospíšil, Vyšehradská 16 128 10 Praha 2

Asociace krajů České republiky, Kancelář Asociace krajů ČR, Ing. Martin Bělčík ředitel Kanceláře, budova Magistrátu hl. m. Prahy, Mariánské náměstí 2 , 11001 Praha 1

Svaz měst a obcí České republiky, Jaromír Jech, 5. května 1640/65, 140 21 Praha 4

Krajský úřad Plzeňského kraje, Hejtmán Milan Chovanec, Škroupova 18, P.O. BOX 313, 306 13 Plzeň

Krajský úřad Jihočeského kraje, Hejtmán Jiří Zimola, U Zimního stadionu 1952/2, 370 76 České Budějovice

Česká strana sociálně demokratická, Předseda ČSSD Bohuslav Sobotka, Lidový dům, Hybernská 7, 110 00 Praha 1

Občanská demokratická strana, Předseda ODS Petr Nečas, Hlavní kancelář Polygon House, Doudlebská 1699/5, 140 00 Praha

TOP 09, Předseda TOP 09 Miroslav Kalousek, Michnův palác, budova č. 2, Újezd 450/40 118 00 Praha 1 - Malá Strana

Starostové a nezávislí, V Rovínách 40, 140 00 Praha 4

Komunistická strana Čech a Moravy, Předseda ÚV KSČM Vojtěch Filip , Politických vězňů 9 111 21 Praha 1

Věci veřejné, Předseda VV Radek John, Štefánikova 23/203, 150 00 Praha 5

Výbor regionů, Bâtiment Jacques Delors, Rue Belliard / Belliardstraat, 99-101, B - 1040 Brussels – Belgium

Evropský parlament, Parlement Européen, Allée du Printemps, B.P. 1024/F, F-67070 Strasbourg Cedex, Francie

Parlement Européen,, Rue Wiertz/ Wiertzstraat, B-1047 Brussels – Belgie

Rada Evropy (Council of Europe), Avenue de l'Europe , F - 67075 Strasbourg Cedex

Evropský hospodářský a sociální výbor, Rue Belliard / Belliardstraat, 99, B-1000 Brussels - Belgium